

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucadelebirligi24.net
mucadelebirligi@gmail.com
t.me/mucadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazete1990
mucadelebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

21 Ekim 2026 S.134

Küresel Devrimci Ayaklanma!

Komünizm "Hayaleti"

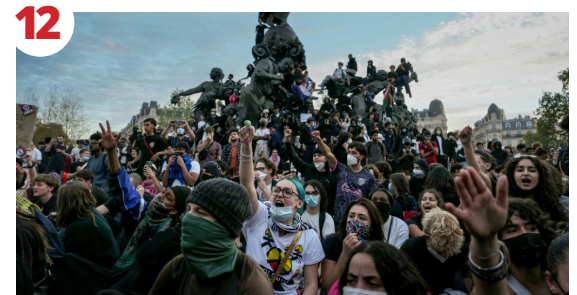
Ergül Çiçekler Tahliye

İnşaat İşçileri Kazandı!

Dünyayı İstiyorlar

Tarihi Bir Dönüm Noktası

Kitlesel devrimci şiddete gelince... Nasıl da ür-küyorlar sokaklara akan dizginsiz kitlesel şid-detten! Sorsanız, hepsi yeminli devrimci! Devrim dediğiniz şey, dünyanın en düzensiz, en otoriter eylemidir. Yığınların devrimci enerjisinin dizgin-lerinden boşanmasıdır. Böylesine "şiddet dolu" bir toplumsal eylemin "taşkınlık" barındırmayan kortejlerin yürüyüşü ile gerçekleşeceğini mi bek-liyordunuz yoksa!?

Devamı 2. sayfada...

Küresel Devrimci Ayaklanma!

Manşet

Sokaklar tutuştu. Devrimin yalımları tüm Avrupa başkentlerini bir bir dolaşıyor! İspanya, Fransa, İtalya, Arnavutluk, Belçika...

Orada kalmıyor, Brezilya, Arjantin, Endonezya... kıtaları aşiyor.

İki yüz yıl önce posta güvercini hızıyla, 180 yıl önce telgraf ve demiryolları hızıyla, yüz yıl önce radyo verici ve alıcılarının yaygınlığı ölçüsünde, günümüzün "dijital küresi"nde milisaniyeler hızıyla yayılıyor devasa ayaklanmalar.

Dünya devriminin dalgaları bu. "Genel bahaneler" her bir ülkede farklı. Görünür nedenler çeşit çeşit. Ama ayaklanmalar eş zamanlı, eşanlı. Her biri bir diğerini tetikliyor, ileri itiyor.

Hiçbir şey tesadüf değil. Hiçbiri rastgele oluşmuyor. Tarihsel birikimin kaçınılmaz sonucudur yaşanan. Emperyalist-kapitalist sistemin çöküşünün getirisi. Küresel devrimci durumun önlenemez sonucu. Küresel devrimci durumun dışı vurumu.

Devrimci fırtına bir çığ misali kopmuş geliyordu. Bunu ancak aymazlar fark edemezdi. Dünyaya burjuva gözlüklerle bakıp her şeyi sarı gören uzlaşmacılar, yeminli devrim kaçkınları anlayamazdı. "Sağın yükselişi" diyor, başka bir şey demiyorlardı. Tüm dünyaya burjuva parlamentarist alıklık penceresinden bakan, seçim sandığından başka bir "değişim aracı" bilmeyen sosyal reformistler için, onlarca kentte yüz binlerin sokaklara akması ne şaşırtıcı bir gelişme!

Kitlesel devrimci şiddete gelince... Nasıl da ürküyorlar sokaklara akan dizginsiz kitlesel şiddetten! Sorsanız, hepsi yeminli devrimci! Devrim dediğiniz şey, dünyanın en düzensiz, en otoriter eylemidir. Yığınların devrimci enerjisinin dizginlerinden boşanmasıdır. Böylesine "şiddet dolu" bir toplumsal eylemin "taşkınlık" barındırmayan kortejlerin yürüyüşü ile gerçekleştireceğini mi bekliyordunuz yoksa!?

Dünya devrimi dalgası hızını aldı. Artık emperyalist merkezler devrim ateşiyle ısıyor. Hiçbir kapitalist ülke bu gelişmeden muaf değil; hiçbiri kenarda, "güven içinde" kalamayacak. Bugün bu "öldüren dalga" geri çekilse, yarın daha güçlü bir şekilde tüm kapitalist, emperyalist metropollerini dövmeye başlayacak. Daha doğrusu, bir yerde geri çekilirken diğer yerde yükselmeye, kesintisiz bir şekilde yer küremizi dolanmaya devam edecek.

Peki ya Türkiye? Açlığın, yoksulluğun, yolsuzluğun, çürümenin, kopkoyu bir baskının olduğu bu topraklarda işçi ve emekçilerin, gençlerin ve kadınların, varlığı inkar edilen Kürt halkının başkaldırısı, direnişi, eylemi ne zaman durdu ki! Tüm ülke "direniş ocakları" ile dolu. "Genel bahane"sini bekleyen potansiyel ayaklanma uzun yıllardır mayalanıyor.

Dünyada Komünizm "Hayaleti" Dolaşıyor!

Editör

Marx, 1847'de Komünist Manifesto'yu yazmaya başlarken "Avrupa'da bir hayalet dolaşıyor: Komünizm hayaleti" diye yazmıştı.

Ortada henüz tarih sahnesine iktidarı ele geçirmeye girişen bir işçi sınıfı yoktu. Kapitalizm bile henüz bütün dünyaya yayılmış değildi. Ama burjuvazi ve onunla birlikte karşıt sınıf, proletarya gelişme çizgisindeydi.

Marx ve Engels'in dehalalarının bir yanı, embriyon halindeki görevbilmekten geliyordu. 1830 işçi ayaklanmalarını hesaba katmaz isek, bırakın bilimsel sosyalizmi, ortada bir işçi devrimi, işçi sınıfının ciddi bir devrim girişimi bile yoktu. İşte o tarihsel koşullarda Marx ve Engels şöyle haykırıyorlardı:

"Avrupa'da bir hayalet dolaşıyor: Komünizm Hayaleti"

Marx ve Engels'in bu sözlerinden yüz seksen yıl sonra, komünizm sadece Avrupa'da değil, bütün dünyada; üstelik bir "hayalet" olarak değil, somut bir olgu, bir gerçeklik olarak dünya burjuvazisinin karşısına dikilmiş duruyor.

Fransa'da devrim!

Yüz seksen yıl önce söylenen bir sözü, şimdi insanlığın gündemine tüm canlılığıyla getiren gelişme, Fransız işçi sınıfının, emekçilerinin, gençliğinin yaklaşık bir ay önce başlayan ve giderek hızlanan, şiddetlenen devrimci ayaklanmasıdır.

17 Ekim'de yani bir kaç gün önce Fransa'da kusursuz bir devrim fırtınası esti. Bu fırtına, bu satırların yazıldığı sırada, hızından bir şey kaybetmeden sürüyordu. Burjuva sınıf egemenliğinin yıkılmasıyla sonuçlanıp sonuçlanmayacağını bilemiyoruz elbette. Ama artık nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın, Fransa'da devrim bir gerçeklik, toplumsal yaşamı köklerinden sarsan bir somut olgu haline gelmiş bulunuyor.

Devrimci ayaklanma tüm Avrupa'da!

Fransız devrimi tüm Avrupa'yı etkisi altına aldı ve Avrupa işçi sınıfına, emekçi halklarına, gençliğine ilham kaynağı oldu. İtalya, Belçika, İspanya ve Arnavutluk hükümet binalarının yakıldığı, po-

İsle şiddetli çatışmaların yaşandığı, cumhurbaşkanları ve başbakanların saklanmak zorunda kaldığı, yer yer devlet kurumlarının ayaklanmacılar tarafından ele geçirildiği ülkeler oldu. Bütün bu ülkelerde ayaklanmalar devam ediyor.

Komünizm, bütün dünyada!

ABD'nin en çok bilinen haftalık dergisi Newsweek geçtiğimiz günlerde "Amerikan Sosyalist Cumhuriyeti" kapağıyla yayınlanmıştı. Sosyalizme yönelik eğilimin ABD'de, emperyalist-kapitalist sistemin bu amiral gemisinde nasıl yayıldığını anlatmaya çalışmış. Kendilerini "demokratik sosyalist" olarak tanıtan politikacıların toplumun emekçi sınıfları tarafından nasıl benimsendikleri, desteklendikleri, seçildikleri üzerinde durmuş.

Derginin bu yayını hangi amaçla yaptığının şimdilik bir önemi yok. Önemli olan olgunun kendisidir ve öne çıkardığı şey somut bir olgudur: Amerikan işçi sınıfı, yoksul kitleleri, gençliği, emekçileri kendilerini "sosyalist" olarak tanıtan kişileri destekliyor.

ABD, burjuva sınıf ile işçi sınıfı ve diğer emekçi kitleler arasında patlak verecek bir iç savaşın eşiğinde. Komünizm korkusu bütün egemen yönetici sınıfı sarmış. ABD Başkanı Trump'ın her gelişmede, her harekette, kitlelerin her kıpırdanışında komünizm hayaleti görmesi boşuna değil. "Amerika asla komünist bir ülke olmayacak!" İşte, muhtemelen her gece, başını yastığa koyarken sayıkladığı cümle bu olmalı.

Ne oluyor?

Ayaklanmalar, devrimler, devrim girişimleri neden yaklaşık aynı zaman aralığında ardışık biçimde patlak vermeye başladı?

Önce şunun altını çizmek gerek: Bütün bu devrimler, devrim girişimleri, ayaklanmalar, isyanlar mevcut

Ne oluyor? Ayaklanmalar, devrimler, devrim girişimleri neden yaklaşık aynı zaman aralığında ardışık biçimde patlak vermeye başladı?

kapitalist düzene, burjuva sınıfa, kapitalist özel mülkiyete, insanlığın yarattığı tüm zenginliğin bir avuç kapitalist asalağın elinde olmasına karşıdır. Bütün bu ayaklanmaları, devrimleri kesen ortak çizgi, kapitalizme, kapitalist özel mülkiyete ve burjuva sınıfın politik egemenlik aracı olarak burjuva devletlere karşı olmalarıdır.

İnsanlık, 1917'de Büyük Ekim Devrimi'nin başlattığı emperyalist-kapitalist sistemin çöküş, proleter devrimlerle sosyalizme geçiş çağının yeni bir evresine giriş yapıyor. Bu evre, kapitalizmden sosyalizme toplumsal devrimlerle geçiş evresidir; mülksüzleştirilenlerin dünya çapında mülksüzleştirilmesi evresidir. Dünyanın dört bir tarafında **kapitalist özel mülkiyet** işçi ve emekçi sınıfların ağır saldırısı altındadır.

Bu bir süreçtir. Bugünden yarına, bir ya da birkaç yıl içinde bitecek bir süreç değil. Bu, bir toplumsal sistemden bir başka toplumsal sisteme, kapitalist toplumdan sosyalist topluma devrimler yoluyla geçiş sürecidir.

Amerika'dan Fransa'ya kadar, işçi sınıfı, emekçiler, yoksul kitleler, gençlik yeni bir toplumsal sisteme, sosyalizme geçiş için atılım üstüne atılım yapıyorlar. Bu geçişin tek atılımı bir süreç olmadığı ve olmaya çağı açık. Devrimler tek bir atılım, tek bir çarpışma, tek bir isyan ya da ayaklanmayla zafere ulaşmayacak. Bunun için bir dizi ayaklanma, isyan

ve çarpışma gerekebilecek.

Dün Fransa'da patlak veren ve halen de devam eden ayaklanma Fransa devrimci sınıf ve güçlerinin ilk ayaklanması değil. En bilineni "Sarı Yelekliler" ayaklanması, halen hafızalarda canlıdır. Ama görüldüğü gibi, emekçilerin isyan ve ayaklanmaları emperyalist-kapitalist Fransız devletini dalgalar halinde dövüyor. Fransa örneğinden hareket edersek, hangi dalganın ya da kaçınıcı dalganın bu burjuva devlete ve burjuva sınıf egemenliğine son vereceğini önceden bilemeyiz. Fakat bu kavganın son büyük kavga olduğunu biliyoruz.

Marx ve Engels, "Avrupa'da bir hayalet dolaşıyor, Komünizm hayaleti" cümlesine şöyle devam etmişlerdi: "Eski Avrupa'nın bütün güçleri bu hayaleti defetmek üzere kutsal bir ittifak kurdular..."

Marx ve Engels'in bu muazzam öngörüsü günümüzün tüm olaylarını da açıklıyor. Bir farkla ki, artık "Avrupa yerine "Dünya" kelimesini yerleştirmek lazım. Evet eski dünyanın bütün güçleri bu hayaleti defetmek üzere kutsal bir ittifak kurmuş durumdalar.

Bu, günümüzde süren tüm savaşlardaki saflaşmayı da açıklıyor. Eski dünyanın bütün güçleri, komünizm tehlikesine karşı kutsal bir ittifak halinde yeni dünyaya karşı küresel iç savaşı sürdürüyorlar.

Burjuvazinin Birliğine Karşı İşçilerin Mücadele Birliği!

Gassan Savra

On yıllar boyunca yaşanabilecek olayların haftalar içerisinde yaşandığı, Leninistlerin her an hazır bulunması gerektiği bir dönemden geçiyoruz. Her yerde benzer, bazen de aynı sebeplerden, gençlik ayaklanmaları patlak veriyor.

Son haftalarda ise Fransa'da başlayan kötü eğitim koşulları sebebiyle ortaya çıkan ayaklanma, birkaç liseyle başlayıp sonucunda gençliğin öncü olduğu genel bir ayaklanmaya dönüşmüş ve bu patlamanın etkisi bütün Avrupa'ya, en yoğun bir şekilde de Arnavutluk'a sıçramıştır.

Arnavutluk'ta iktidarın Mayıs ayında Amerikalı bir milyarder olan Jared Kushner'e Sazan Adası ve Vjosa kıyılarını satışa sunmasıyla ayaklanmanın kıvılcımları ateşlenmiş ve en son Fransa'daki gençlik ayaklanması ile Arnavutluk halkı momentumu yakalamış ve iktidara olan baskıyı, sokak mücadelesini arttırmışlardır.

Dinci faşist sermaye iktidarının bir başka temsilcisi olan Devlet Bahçeli'nin Fransa'daki ayaklanmalar için "Gençlerimize sesleniyorum, Fransa'ya heveslenmeyin, batı emperyalizmine kapılmayın. Türkiye'ye sahip çıkın, Türkiye sizin olsun" söylemleri, bu ayaklanmaların Türkiye'ye sıçrama ihtimalinin Türk burjuvazisine uyku uyutmadığının açık bir ifadesidir.

Bir burjuva diktatörlüğü, başka bir burjuva diktatörlüğünde sınıfaşının tahtının sallandığını görünce ne yapar?

Paris Komünü'nü hatırlayalım. Komünden önce Fransa ile Prusya bir savaş içerisindeydi. Sonucunda Fransa teslim oldu ve Paris Prusya'nın eline geçti ve halihazırda yoksulluktan kıvranan Paris işçilerinin kaderi, Prusya'nın Paris'i almasıyla birlikte bir sömürücüden bir başka sömürücünün eline geçmesiyle sadece el değiştirmiş; işçiler ayaklanmış ve kendi kaderlerini belirlemek için, Paris şehrini ele geçirip orada tarihin ilk işçi sınıfı iktidarını kurmuşlardı. Paris işçilerinin Paris'i ele geçirmesiyle birlikte hemen iki devlet arasındaki husumet bir anda son bulmuş ve Prusya devleti Fransız askerlerinin Paris'e girmesine izin vermiş, Parisli işçilerin katlinde birlik olmuşlardır.

Türkiye'deki faşist sermaye iktidarı, hem sınıfaş ve aynı zamanda bölgedeki NATO müttefiki olan Arnavutluk'taki iktidarın yardımına

Devrimin güçleri kaç kez katliamdan geçirilecek olurlarsa olsunlar, bu güçleri ve onların yapacağı devrimi yaratan koşullar var olmaya devam ettiği sürece, hatta daha da keskinleştiği sürece, devrim kaçınılmazdır.

TOMA'larla koştu. Eğer bir ayaklanma, demokratik bir halk iktidarı ile sonuçlanacak gibi olursa, özellikle de emperyalist kapitalizmin can çektiği, burjuvazinin düzenin ayakta durabilmesi için son çare olarak savaşıyla çözüm aradığı bu dönemde, farklı farklı burjuva devletler birleşip bu devrimin bileşenlerini katletmeye hiç çekinmeyecektir.

Ama bütün bu çabaların boşa çıkarmayacağı bir gerçek vardır; Fidel'in deyiimiyle: "Batista kaybederse bu onların sonu olur, ama biz kaybedersek tekrar deneriz." Devrimin güçleri kaç kez katliamdan geçirilecek olurlarsa olsunlar, bu güçleri ve onların yapacağı devrimi yaratan koşullar var olmaya devam ettiği sürece,

hatta daha da keskinleştiği sürece, devrim kaçınılmazdır.

Burjuvazinin, emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin birliğine karşı emekçi halkların mücadele birliğinin üstün geleceğine dair şüphe yoktur. Ama bir şart var; İşçiler, emekçi halklar, öncülerini arıyorlar. Öncülük rolü, emekçilere emeğin iktidarı yolunu gösterecek olan Leninistler'e, 21.yüzyılda, hiç olmadığı kadar yüksek bir sesle çağrıda bulunuyor:

Zaman, kolları sıvamanın, öncülük iddiasında bulunan devrimci güçlerin, içinde bulunduğumuz devrim sürecinin yüklediği sorumlulukları yerine getirme, devrimci bir programı, emeğin iktidarını, emekçilerle buluşturma zamanıdır.

NATO Tutsaklarından Ergül Çiçekler Tahliye

NATO Zirvesi protestolarına katılacağı gerekçesiyle 18 Haziran'da gözaltına alınan ve tutuklanan Yapı Yol-İş Sendikası Örgütlenme Uzmanı Ergül Çiçekler'in ilk duruşması, 15 Ekim günü İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

Ergül Çiçekler hakkında hazırlanan iddianame ağırlıklı olarak Yapı Yol-İş Sendikası başkanı, örgütlenme sekreteri, diğer sendikal yöneticileri ve üyeleriyle ilgili görüşmeler, başka sendikaların yöneticileri veya temsilcileriyle yaptığı görüşmeler yer alıyordu.

Diğer suç unsurları ise basın sendikasının basın açıklamaları, davet üzerine gittiği sendika demokratik örgütlerinin düzenlediği eylemler, ev arkadaşına para göndermesi...

Ergül Çiçekler savunmasında kendisinin Yapı Yol-İş Sendikası'nda görevli olduğunu ve sendikal faaliyet gereği Sendika Genel Başkanı Mustafa Adnan Akyol, Örgütlenme Sekreteri ve MYK üyesi Barış Kaya başta olmak üzere sendika yöneticileriyle görüşmesi görevi gereği olduğunu,

görüşmelerin içeriğine bakıldığında bu konuşmaların sendikal faaliyetlerle ilişkin olduğunu açık olduğunu belirtti.

Diğer sendikaların yönetici ve temsilcilerinin de sendikal faaliyet çerçevesinde görüşmeler olduğunu söyledi.

Sendikaların, inşaat işçilerin haklarını almaları, şantiyelerdeki çalışma, yemek, barınma gibi sorunların çözümü konusunda faaliyet yürüttüklerini, şirketlerle yapılan görüşmelerde sorunun çözümü sağlanmazsa basın açıklamaları, eylemler yaptıklarını tüm bunların da anayasal ve demokrasi hakları olduğunu belirterek, kamuoyuna açık olarak yapılan basın açıklamalarının örgütsel bir faaliyet olarak nitelendirilemeyeceğini belirtti. Emekçi Kadınlar (EKA) Kurultayı gibi bazı etkinliklere de davet üzerine katıldığını, bunların da gayet doğal olduğunu vurguladı.

Yapı Yol-İş Sendikası'nın yasadışı komünist parti örgütlenmesinin açık alan çalışması olduğu iddiasına ise "Sendikamız inşaat iş kolunda faaliyet

gösteriyor. İnşaat işçileri arasında her görüşten siyasi düşüncede işçiler var. İşçiler, sendika yöneticileri, temsilcileri arasında milliyetçi olduğunu ifade edenler var. Böyle bir sendika, nasıl yasadışı komünist örgütün açık alan çalışması olabilir?" dedi.

Ev arkadaşı ile aralarındaki para transferinin dosyada yer almasına ise "ev arkadaşları arasında kira, masraflar vb konusunda karşılıklı para alışverişi gayet normal bir durumken, nasıl örgütsel bir bağ gibi gösterilmeye çalışılıyor" dedi.

Avukatlar da dosyada sendikal faaliyetler ve NATO Zirvesi protestolarına katılma dışında bir iddia bulunmadığını, iddianamede yer alan hiçbir faaliyete ilişkin örgütsel bağ olarak değerlendirilebilecek somut bir delil bulunmadığını, bu nedenle de Ergül Çiçekler'in tahliye edilmesini ve beraatını talep etti.

Mahkeme Ergül Çiçekler'in tahliyesine karar vererek, duruşmayı başka bir tarihe erteledi.

Sağlıkta Tasarruf Ölüm Demektir!

SES Bitlis Şubesi üyeleri Tatvan Devlet Hastanesi'nde sağlık emekçilerinin çalışma koşullarının ağırlaştırılmasını ve sağlık hizmetine erişimde yaşanan sorunları 15 Ekim günü yaptıkları bir açıklama ile protesto etti.

SES Bitlis Şube Sekreteri Murat Doğru, Tatvan Devlet Hastanesi'nde hayata geçirilen uygulamaların çalışma koşullarının katlanılamaz hale getirdiğini belirterek "Hayata geçirilen uygulamalar, sağlık emekçilerinin çalışma koşullarını ağırlaştırırken, halkın sağlık hizmetine erişimini de olumsuz etkilemektedir. Bugün burada bulunmamızın temel nedeni, 'mali tasarruf' adı altında sağlık hizmetinin daraltılması ve çalışan sayısının azaltılmasıdır. Daha önce bütün uyarılarımıza rağmen sürdürülen angarya çalışma düzenine, servislerin kapatılması ve kliniklerde yürütülen hemşire nöbetlerinin tek hemşireye düşürülmesi eklenmiştir" dedi.

Hastane yönetiminin personel eksikliğine çözüm üretmek yerine, mevcut çalışan sayısını azaltmaya çalıştığını belirten Doğru, bu durumun kabul edilemez olduğunu vurguladı. Doğru, "Oysa sağlıkta tasarrufun bedeli, hastaların yaşamı ve sağlık emekçilerinin güvenliği olamaz. Bugün gündüz, birden fazla sağlık emekçisinin yürüttüğü hasta bakım hizmeti, gece tek bir hemşirenin sorumluluğuna bırakılmaktadır. Bu durum, hem hasta güvenliğini riske atmakta, hem de sağlık emekçilerinin omuzlarındaki yükü dayanılmaz

Sağlık emekçilerinin talepleri

- Mali tasarruf gerekçesiyle sağlık hizmetlerinin daraltılmasına ve çalışan sayısının azaltılmasına son verilmesi.
- Kliniklerde tek hemşireyle nöbet uygulamasından vazgeçilmesi ve hasta yoğunluğu esas alınarak yeterli personel görevlendirilmesi.
- Kapatılan servislerin sağlık hizmeti ihtiyacına göre yeniden değerlendirilmesi ve personel eksikliğinin yeni istihdamla giderilmesi.
- İl ve ilçe sağlık müdürlükleri ile hastanelerin idari birimlerinde asli görevleri dışında çalıştırılan hemşirelerin görevlendirmelerinin gözden geçirilmesi.
- Sendikal ve siyasi kayırmacılık iddialarının araştırılması; görevlendirmelerde liyakat, eşitlik ve hakkaniyetin esas alınması.
- Ağır nöbet yüküne ve angarya çalışma düzenine son verilmesi; tehdit, hakaret, baskı ve mobbing iddialarının araştırılması.
- Sağlık emekçilerinin karar süreçlerine katılması ve hasta güvenliğinin bütün uygulamalarda temel ölçüt olarak kabul edilmesi.

kılmaktadır" diyerek sağlık emekçileri üzerindeki yükün daha da ağırlaştırıldığına işaret etti.

Sağlık emekçilerinin artan nöbet yükü, ağır çalışma koşulları ve dinlenme imkânlarının yetersizliği nedeniyle fiziksel ve ruhsal olarak tükenme noktasına geldiğini ifade eden Doğru "Nitekim yakın zamanda iki sağlık emekçisi arkadaşımız nöbet sırasında rahatsızlık geçirmiştir. Ciddi sağlık problemi yaşayan arkadaşlarımızdan biri tesadüfen fark edilmiş, diğeri ise fark dahi edilmemiştir" diyerek sağlık emekçilerinin yaşamının risk altında olduğunu vurguladı.

Geçmişte ise sağlık sorunları nedeniyle görev başında yaşamını yitiren sağlık emekçileri olduğunu hatırlattı.

Bütün bu sorunların üzerine bir de yöneticilerin tehdit, hakaret ve baskı içeren söylemlerinin eklendiğini aktaran Doğru, "Yöneticilik, sağlık emekçilerini tehdit etmek ve susturmak değil; sorunlarını dinlemek, çözüm üretmek ve güvenli çalışma koşullarını sağlamaktır. Buradan açıkça ifade ediyoruz: Bitlis'in en yoğun birimlerinde gece gündüz alın teri döken sağlık emekçilerine baskı uygulayanlar, mobbing yapanlar ve onları yıldırmaya çalışanlar şunu bilmelidir: Haklı ve meşru taleplerinde emekçiyi tehdit edenlerin karşısında her zaman SES'i bulacaklardır!" dedi.

Sağlık emekçileri, yetkilileri sorunların çözümü için göreve davet ederek taleplerini dile getirdi.

“İşçiler Makine Değildir!”

A101 Market İşçileri, ağır çalışma koşullarına; yetersiz yemek ücreti-ne, dinlenme yasağına ve içtikleri su-yun parasını ödemeye karşı, 17 Ekim günü Kadıköy Halitağa Caddesi mağaza-sı ve 7 mağaza önünde eylemdeydi. İnsanca koşullarda çalışmak için Sos-yal-İş Sendikası'nda örgütlenen A101 market işçileri, mağazalar önünde yaptıkları eylemlerle haklarını istiyor.

Önünde eylem yapılan mağaza-lardan biri de Kadıköy Halitağa Cad-desi'nde bulunan A101 mağazasıydı. “A101 İşçisi İnsanca Çalışmak İstiyor” pankartı açılan eyleme sendika-lar ve demokratik kitle örgütlerinden emek dostları destek verdi.

Basın açıklamasını okuyan DiSK/ Sosyal-İş Sendikası Mağaza Market Komisyonu Gülbin Demirel, iki hafta önce dört A101 mağazanın önünde, şimdi de sekiz mağazanın önünde eylemde olduklarını, bunun, büyüyen bir mücadelenin, genişleyen bir ör-gütlenmenin ve işçilerin hak arama iradesinin göstergesi olduğunu vurgu-ladı.

A101 yönetimine seslenen De-mirel “Marketleri ayakta tutan işçilerin taleplerini görmezden gelemezsiniz. İşçinin emeğini her gün hesaplarken, işçinin en temel ihtiyaçlarını yok saya-mazsınız. İşçilerin sesini duymamakta ısrar ettikçe biz daha fazla mağazaya, daha fazla işçiye ulaşacağız” diyerek A101 marketlerindeki mücadeleyi bü-yüteceklerini ifade etti.

A101 yönetimine “Mağazalarınızı ayakta tutan işçiler, çalışırken içecekleri şu konusunda neden sorun yaşasın? İşçinin en temel ihtiyacı nasıl olur da şirketin tasarruf hesabına konu edilir?” diye soran Demirel işçiler için suyun bir lütuf değil, temel bir ihtiyaç oldu-ğuna dikkat çekerek “Suyumuzu istiyoru-z ve bu talebin peşini bırakmayaca-ğız” dedi.

İşçilerin saatlerce ayakta dur-masını olağan sayan, oturmasını ise sorun haline getiren anlayışa itiraz ettiklerini söyleyen Demirel, “İnsan bedeni bir satış reyonu değildir. İşçinin sağlığı, mağazanın görüntüsünden daha önemsiz değildir. İşçi makine de-ğildir! Oturmak ve dinlenmek haktır! Bu üç talep, insanca çalışma hayatının en temel gereklilikleridir” diyerek insan onuruna yaraşır koşullarda çalışmak istediklerini vurguladı.

Şirketlerin büyüklüğüyle övünü-len bir ülkede, o büyüklüğü yaratan emeğin en temel ihtiyaçlarının hâlâ tartışma konusu olmasının kabul edilemeyeceğini belirten Demirel “Rafları dolduran işçi. Kasada duran işçi. Ürün-leri taşıyan, mağazayı açan, kapatan işçi. Her gün aynı tempoda çalışması beklenen işçi. Peki, bu işçinin talebine gelince neden sessizlik?” diye sordu.

A101 mağazalarında işçilerle konuşarak, taleplerini anlatarak daya-nışmayı büyüteceklerini, her mağaza-da, her şehirde örgütlü bir ses yarat-mak için çalışacaklarını belirtti.

A101 işçilerine seslenen Demi-rel “Yaşadığınız sorunlar yalnızca sizin sorununuz değil. Suyunuz, yemeğiniz, dinlenme hakkınız, çalışma koşullarınız ortak meselelerimizdir. Bu nedenle çö-züm de ortak mücadeleden geçer. aşı-kaçız” diyerek sendikalı olmaları için çağrı yaptı.

Demirel, kamuoyuna da seslene-rek “A101 mağazalarına gittiğinizde ‘Neden kasada kimse yok?’, ‘Neden tek kasa çalışıyor?’ diyerek feryat et-meyin, bizim çalışma koşullarımızı düşünün. Ve A101 mağazalarını boy-kot edin, bu ağır koşullarda çalıştırılan A101 işçilerine destek verin, boykot gücünüzü kullanın lütfen” diyerek in-sanca koşullarda çalışma mücadelesi-ne destek verilmesini istedi.

Eylem boyunca “Ürün Değil İş-çiyiz, Birleşirsek Güçlüyüz”, “Direne Direne Kazanacağız”, “Yaşasın Örgüt-lü Mücadelemiz”, “A101 İşçisi Yalnız Değildir”, “İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek” sloganları atıldı.

Diyarbakır Şehir Hastanesi İnşaat İşçileri Kazandı!

Diyarbakır Şehir Hastanesi inşaatında yüklenici firma Gürbağ Grup ve taşeron firma Hermet Mekanik tarafından Yapı Yol-İş Sendikası üyesi olmaları nedeniyle baskı ve tehditlere maruz kalan ve hakları gasp edilerek işten atılan 75 işçinin eylemi, 17 Ekim günü kazanımla sonuçlandı.

Yapı Yol-İş Sendikası, şantiye önünde basın açıklaması yaparak, direnişin kazanımla sonuçlandığını duyurdu. Eyleme sendikalar, siyasi partiler, demokratik kitle örgütleri, Amed Spor taraftarları olmak üzere, çok sayıda kişi katılarak destek verdi.

Basın açıklamasını Türkçe olarak Yapı Yol-İş Sendikası Diyarbakır Şehir Hastanesi Direnişi İşçi Temsilcileri Komitesi adına Eşref Ensarioğlu, Kürtçe olarak da Yapı Yol-İş Sendikası Örgütlenme Sekreteri Barış Kaya okudu.

Diyarbakır Şehir Hastanesi şantiyesinde, ana yüklenici Gürbağ Grup ve taşeron firma Hermet Mekanik bünyesinde çalışan Yapı Yol-İş Sendikası üyelerinin 17 gün boyunca yağın yağmura, polis barikatlarına, baskılara ve tehditlere karşı sürdürdüğü onurlu direnişin, tam kazanımla ve zaferle sonuçlandığını belirten Eşref Ensarioğlu, "Diyarbakır'dan Türkiye'nin dört bir yanındaki sarı baretli sınıf kardeşlerimize, harcını zorlu kış

şartlarında kardığımız şantiyelerde direnen tüm emekçilere ve bütün işçi sınıfına selam olsun!" dedi.

Bu zaferin sadece Diyarbakır Şehir Hastanesi şantiyesindeki 75 işçinin tekil bir başarısı olmadığını, belirten Ensarioğlu, bu zaferin şantiyelerde sefalet, güvencesizliğe ve kölelik koşullarına mahkûm edilmek istenen tüm inşaat işçilerinin, tüm Türkiye emekçilerinin ve bütün işçi sınıfının ortak zaferi olduğunu vurguladı.

17 gün boyunca şantiye önünü ve sokakları birer mücadele alanına çeviren 75 işçinin ve destek olan Amed Halkının çelikten iradesinin patronların keyfilğine, taşeron sömürüsüne ve sendikasızlaştırma dayatmalarına karşı bükülmez bir sınıf barikatı ördüğünü vurgulayan Ensarioğlu, masada da sahada da kazananın, fiili mücadele hattında işçi sınıfının örgütlü gücü olduğunu belirtti.

"İnşaat işçisi köle değildir!" diyen Ensarioğlu, görkemli direnişlerinin sefalet, güvencesizlik ve kölelik zincirlerini nasıl elleriyle nasıl kırdıysa, inşaat işçilerinin de bu düzenin zincirlerini söküp atacak kudrete sahip olduğunu belirtti. Yapı Yol-İş olarak, şantiyelerdeki örgütlenme çalışmalarını sürdürmeye, sermaye sınıfının çarkını kırmaya ve Yapı Yol-

İş'in örgütlü gücünü büyötmeye devam edeceklerini belirtti.

Bu vesileyle Diyarbakır Şehir Hastanesi şantiyesinde eylemde olan tüm üyelerini, sınıf kardeşlerini ve destek olan halkı patronların saldırılarına karşı Yapı Yol-İş çatısı altında birleşmeye; inşaat işçileriyle sınıf dayanışmasını her alanda büyötmeye çağırarak Ensarioğlu, inşaat işçilerine ve tüm emekçilere **"Yalnız değilsiniz, çaresiz değilsiniz; örgütlüyseniz zafer kaçınılmazdır!"** diyerek birlik olmanın gücüne dikkat çekti.

İnşaat işçilerini haklarına sahip çıkmaya, sömürü çarkını kırmaya ve Yapı Yol-İş Sendikası çatısı altında birleşmeye, örgütlenmeye çağırarak Ensarioğlu siyasi partileri ve kitle örgütlerini lafta değil sahada, şantiyelerdeki vahşi sömürüye karşı inşaat işçilerinin gerçek sesi olmaya davet ederek **"Tüm emekçileri ve ezilen halkımızı, patronların saldırılarına karşı Yapı Yol-İş ve inşaat işçileriyle sınıf dayanışmasını her alanda büyötmeye çağırıyoruz! Kardeşler! Örgütlüyseniz zafer kaçınılmazdır!"** diyerek sözlerini tamamladı.

Basın açıklamasında sık sık **"İnşaat İşçileri Köle Değildir"**, **"Zafer Direnen İşçilerin Olacak"**, **"Yaşasın Yapı Yol-İş"**, **"Yaşasın Sınıf Dayanışması"**, **"Birleşen İşçiler Asla Yenilmez"** sloganları atıldı.

Madrid'de Büyük Grev

Madrid'deki öğretmenler ve öğrenciler, daha güçlü bir kamusal eğitim sistemi talebiyle ve sektörün ticarileştirilmesine yol açan bölgesel politikalara son verilmesi çağrısıyla süresiz grev başlattı.

Madrid'de kamusal eğitim sisteminde yer alan on binlerce kişi sınıfları boşaltarak sokaklara döküldü ve bölgesel yönetimin, özelleştirmeyi teşvik eden eğitim politikalarına son verilmesini istediler.

Genel İşçiler Sendikası (UGT), İşçi Komisyonları (CCOO) ve Genel Emek Konfederasyonu (CGT) gibi yapıların yer aldığı ortak bir sendikal cephe, bu seferberlik sürecini aylar öncesinden başlatmıştı.

Grevde maaş artışları, eğitim altyapısına yatırım yapılması ve sınıf mevcutlarının düşürülmesi talepleri öne çıkarıldı.

Bu sendikal cephe tarafından yapılan açıklamada, "Madrid'deki öğretmenler, kamu hizmetlerini tasfiye edip özel yönetimi önceleyen bölgesel politikalarla karşı 'artık yeter' dedi. Bu politikalar; kapsayıcı, fırsat eşitliği sağlayan, koruyucu ve çocukların ve işçi sınıfının geleceği için gerçek fırsatlar sunan okul anlayışına karşı derin bir küçümseme barındırıyor" denildi.

UGT Madrid Kamu Hizmetleri kolu ise yaptığı açıklamada, "Bu grev sadece öğretmenler için değil" diyerek, "Aşırı kalabalık sınıfların ve personel eksikliğinin sonuçlarını bizzat yaşayan öğrenciler ve aileleri için nitelikli bir kamusal eğitimi savunuyoruz" dedi.

Sendikanın talepleri, öğrenci birliği "Sindicato de Estudiantes" (Öğrenci Sendikası) dahil olmak üzere, öğrenciler tarafından desteklendi. Örgüt, "Tavanlar dökülüyor, klima yok, tesisler çağ dışı kalmış durumda; öğrenciler ise derme çatma, taşınabilir sınıflarda veya aşırı kalabalık alanlarda eğitim görmeye zorlanıyor" diyerek açıklama yaptı..

Öğrenciler ve öğretmenler, yaşanan krizden Isabel Díaz Ayuso liderliğindeki gerici Halk Partisi (Partido Popular) hükümetinin sorumlu olduğunu söylüyor. Ayuso'nun ismi, geçtiğimiz haftalarda Madrid'de gerçekleşen konut eylemlerinde de sıkça gündeme gelmişti.

Sindicato de Estudiantes, eğitim grevinin "tüm işçi sınıfını ve gençliği, sadece kamu eğitimi üzerinden ticari kazanç sağlamakla kalmayıp aynı zamanda mahallelerimizi konut spekülasyonu yapan akbaba fonlara ve rantçı ev sahiplerine satan; kamu sağlığından çaldığı parayı şirketlere ve yozlaşmış çevrelere aktaran gerici bir hükümete karşı harekete geçirmenin bir yolu" olduğunu belirtti.

Öğrenci dernekleri, yaptıkları açıklamalarda Fransa'da gerçekleşen

tarihi okul grevlerine atıfta bulundular: "Madrid'deki öğrencilerin -tıpkı İspanya genelindeki diğer öğrenciler gibi- zihninde, Fransa ve Belçika'yı sarsan olaylar da önemli bir yer tutuyor: Paris'i ve düzinelerce şehri dolduran öğrenci grevleri ve bu öğrencilerin maruz kaldığı acımasız polis baskısı..." diye yazdılar. "Belirleyici bir noktada olduğumuz farkındayız ve tıpkı onlar gibi, biz de üzerimize düşeni yapacağız."

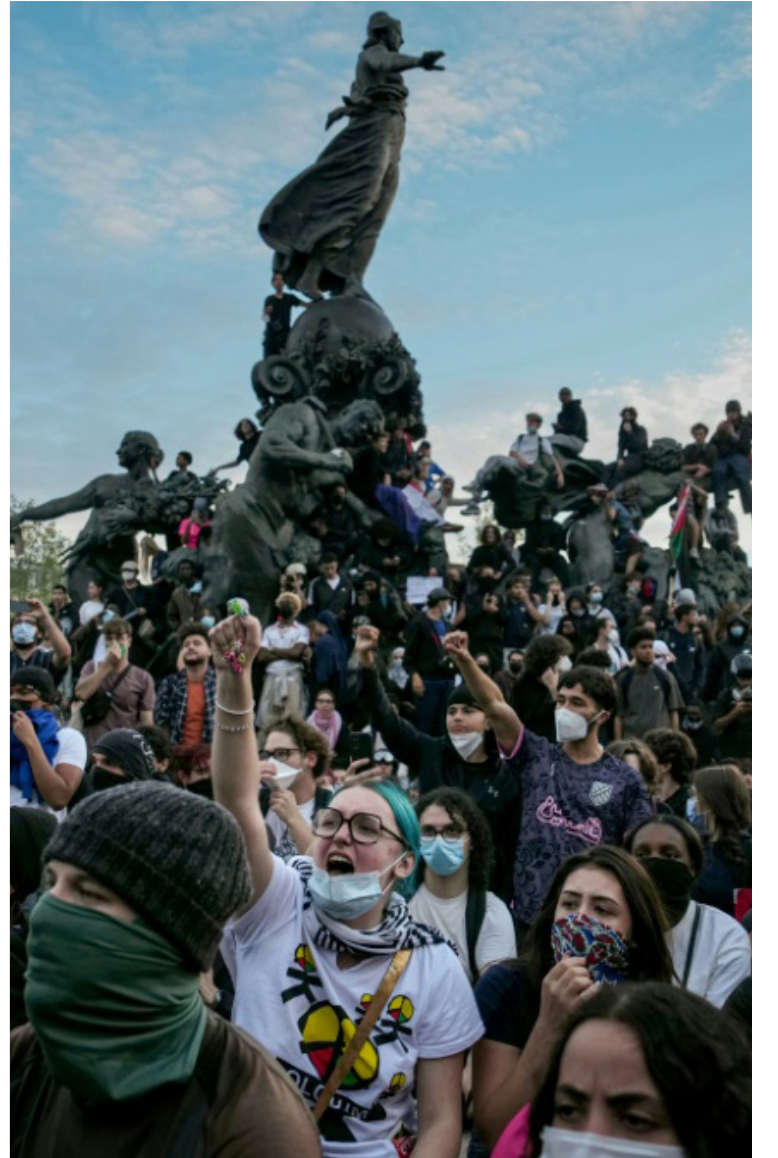
Eğitim grevine gösterilen güçlü katılım, İspanya işçi hareketinin ücretleri artırmak, hayat pahalılığı kriziyle mücadele etmek ve ülkenin konut politikasını kökten değiştirmek amacıyla 11 Kasım tarihine çağrısını yaptığı genel grevin, çok daha kapsamlı bir seferberliğe dönüşebileceğini düşünüyor.

Gençlik Ayakta

Fransa da lise öğrencileri yoksulluk ve kötü eğitim şartlarına karşı sokaklarda.

Başta öğretmen eksikliği, kalabalık sınıflar, uzun ve yorucu okul günleri ve yıkık dökük okul binaları gibi sebeplerle başlayan ayaklanma 4. haftaya girmesiyle birlikte binlerce genç gözüktü alınmış, yüzlerce okul kapatılmış ve sendikaların da katıldığı genel bir ayaklanmaya dönüşmüş durumda. Kapitalizm kendi yok oluş sürecini emperyalizmin merkezlerinde açıkça ortaya seriyor. Kapitalist toplumlarda eğitim sermayenin çıkarlarına göre şekil alır; Kapitalist emperyalist devletler sermaye düzeninin ilacını, onun ömrünü uzatma yolunu son çare olarak savaşımlardan arar. Fransa Sağlık Bakanlığı'nın daha öncesinde hastanelere savaşa hazırlık uyarısı vermesi, birçok Avrupa ülkesi gibi, devletin halkı, ekonomiyi, eğitimi ve tabii ki de en ön cepheye gönderilecek olan gençliği bir savaş toplumuna hazırlamaya çalışması yoksulluğun ve beraberinde gelen kötü eğitimin sebepleridir. Bunlar kapitalist düzenin yöneticilerinin düzeni yenilemek için girdiği arayışlardır. Kötü hayat koşullarının derinleşmesi sonucu ayaklanmaların artması ve büyümesi ile savaş hazırlıkları hızlanacak ve devlet şiddeti artacaktır. Gençlik, emperyalist sermayenin politikalarına ve onun yoksulluk dayatmalarına şimdi sessiz kalmadığı gibi gelecekte de kalmayacaktır.

Kampüslerden Sokağa Emperyalizme Karşı Ayağa!

Kırıntıları Değil Dünyayı İstiyorlar

K.Taylan Kızıldağ

Avrupa sokakları yanıyor. İşçilerin Fransa'da 2027 bütçe kesintilerine karşı ateşlediği eylemler, gençlik hareketini, yeni bir dünya özlemi ve isteği duyan üniversitelileri, liselileri, genç kadınları sokaklara itti. İspanya'da barınma krizine karşı başta Puerta del Sol Meydanını zapteden binlerce genç eylemini ülke geneline yayarken, Fransa'da lise ve üniversiteliler okullarını kitlesel eylemlerle işgal ediyor, polisle çatışıyor. Bu dalga şu an Belçika'daki gençlik kesimlerini de etkisi altına alıyor.

21. yüzyılın başlangıcından bu yana sayısız kitle hareketi ve isyan dalgasına tanıklık eden insanlık, kapitalist uygarlığın çöküş alametlerinin en çok gençliği etkilediğini, yıkıma uğrattığını bilince çıkartıyor. Eylemler başlar başlamaz, emek hareketi tarafından selamlandı. İşçiler, gençliğin güncel taleplerine dört bir koldan destek açıklamalarını sözlü ve eylemsel olarak ortaya koydu.

Her kitlesel hareket yükseldiğinde niteliği, durumu, gidebileceği yer, ara durakları veya politik içeriği çeşitli biçimlerde ele alınır. Ancak artık tekil bir eylem dalgasından veya müstesna bir olaydan bahsetmiyoruz. Milyonlarca insanın iradesinin bir bileşke olarak, sistemin duvarlarına çarpıp onu aşındırdığı ve muazzam bir gelişkinliğe ulaşmış üretici güçlerin, kapital üretim tarzından doğan üretim ilişkileri ve bunun yansıması olan özel mülkiyet düzeni ile çelişkileri derinleştirdiği bir dönemeçteyiz. Haliyle emekçi gençler ve geleceğin emekçileri olacak olan öğrenci gençlik her yerde ileri fırlıyor. Dünyanın birçok yerindeki eylem dalgasında savaşımın en önünde, kendi istek ve arzuları ile koşan gençler, sadece bugünü değil yarını da kazanmak istiyor.

Emperyalist kapitalist dünya, müsebbibi olduğu sosyal-ekonomik yıkımın, savaşların sosyal ve insani çöküşün faturasını gerçeğin omuzlarına yüklüyor. Bugünkü toplumsal gelişkinlik düzeyinde gençlik, sadece parçası olduğu dar-yerel toprak parçasının, ülkenin değil, hatta tek başına ulusunun da değil dünyanın sosyal insanı olarak hareket ediyor. Dünyanın yapay sınırları ile baştan sona bölünmüş olması gerçeği, bu ruh halini daha da tetikliyor.

Dünyanın bir yerinde olan teknolojik iktisadi gelişim, bir diğerini çok hızlı etkilerken, bu etkileşim her zaman olumlu anlamda işlemiyor. Mu-

azzam boyutlarda toplumsallaşmış bir üretime sahip olsa da, bu üretimin ürünlerine sermaye sınıfının bireysel el koyuşu, halk yığınlarını ve en çok da bu üretimin tüm güzelliklerinden ve fırsatlarından faydalanmak isteyen gençlerin hayallerini suya döküyor. Gençlik, insana özgür bir dünya isterken ve sömürünün çarklarında emperyalist-kapitalist dünyanın gericiğinde debelenip dururken, sosyal patlama momentlerinde gençlik kitleleri öne çıkıyor. Sömürü çarklarının dişlileri, en çok gencecik bedenleri ucuz iş gücü olarak yutuyor.

Ne okuyan, ne de kapitalist istihdam piyasalarında yer alan milyonlarca "ev genci"nin, bu iktisadi ilişkiler ile bir yere varılamayacağına kanaat getirmiş olan, düzenden özlem ve istemlerini karşılayamayacağına ikna olmuş olan gençlik yığınlarının öfkesinin yansıması sokaklardaki eylemlerde kendini gösteriyor. Çoğu genç insana göre savaşlar, sosyal yıkımlar, bir avuç zengin bir bütün servete el koymasının yarattığı adaletsizlik, dünyanın daha "tekinsiz" ve güvenilmez, geleceğin daha belirsiz olması bu tavrı perçinliyor.

Emperyalist dünyanın en gelişkin merkezlerinde dahi bu durumdan yaygın olarak söz edebiliyorsak, emperyalizmin tam ilhak politikaları ile yıkılmış bağımlı ülkelerin halini varın siz düşünün!

Ruhsal bozuklukların, bunalımların, depresyonların, duygu-durum bozukluğunun, kaygı bozukluğunun, dikkat eksikliği ve hiperaktivite sorunlarının 14-24 yaş arasında çok yüksek oranlara vararak intiharları tetikleme- si bir rastlantı değil. Toplumsal çürüme en çok gençliği etkisi altına alıyor. Yoksulluğun, açlığın, eşitsizliğin, vb. bu ruhsal ve duygusal bozuklukları tetiklediğini belirtmekte fayda var.

İnsani yalnızlaşmanın genç kadın ve erkekler arasındaki ilişkilerin dijitalleşmesi ile daha da derinleştiği bir dünyada, sosyal insanın istek ve özlemlerine ters düşen bir muhteva ortaya çıkıyor. Nitekim yapay zekanın insanlığın gelişim düzeyini göstermesine rağmen, bu uygulamaların hem gençler arasındaki ilişkilerde, hem de akademik yaşamda türlü hatalı yaklaşımlara, hilelere, özgür hissetme ve düşünmeden uzaklaşmaya doğru bir eğilim söz konusu.

Gençliğin bütün yetenek ve kapasitesinin kapitalist piyasaya bir yatırım portföyü olarak görülmesi, tüm bu

belirttiğimiz kapasitesini böyle yönetmek zorunda kalıyor olması, yetenek ve arzularını piyasaya sürülebilecek metalarımı gibi şekillendirmek zorunda kalışı, ama en çok da bu dijitalleşmiş dünyada pek çok uyarıcı ile beynin hep daha fazlasını zorlaması, gençlik kitlelerinde bir bunalım-buharanı tetikliyor, ciddi bir öfke biriktirmesini salık veriyor.

Gençliğin gelecekte beklediği ile bugün yaşamak zorunda kaldığı, bir-biriyle ciddi oranda çelişmektedir. İşte sınıfının geniş bölüklerini oluşturan, yarının potansiyel işçilerini oluşturacak bu yığınsal öfke, kendine birçok yerde akacak kanal buluyor.

Gençliğin içine itildiği bunalımın sebebi asıl olarak kapitalist dünyanın artık sunamadığı, yoksun bıraktığı hayallerini gerçekleştirilmesine engel olduğu maddi yaşam koşullarıdır.

Yeni bir dünyayı tahayyül eden kapitalist özel mülkiyetin duvarlarını parçalayıp, geleceği kazanmak isteyen bir gençlik var önümüzde. Bugün Fransa, İspanya, Belçika'da dün Taksim, Saraçhane ve 18 Mart Ayaklanması sürecinde sokağa çıkan, sokağın inisiyatifini ele alan gençlik yığınları, özgür bir geleceğin kapısını aralamak istiyor.

Ancak tek başına gençliğin kurduğu ağ tipi örgütlenmeler yetmiyor. Bu hareketin, işçi hareketiyle daha güçlü organik bağlara, programatik bir devrimci önderliğe ihtiyacı var. Sosyal insanın ulaşmış olduğu gelişkinlik düzeyi, bugünün kendi halindeki öfkeli liselilerini sokağın "generalleri" yapıyor. Emperyalist kapitalist dünya, bütün kurumlarıyla, iktisadi ve maddi ilişkileri ile çökerken, geride bıraktığı enkazı, gençlik artık sırtlamak istemiyor. Gençliği kazanan, geleceği de kazanacaktır ibaresi, bugün geleceği olmayan bir sınıfın gençliği nasıl yitirdiğini, tarihin bu katıksız belgisini bir kez daha kanıtıyor.

İşçi sınıfı, yarının iktidar mücadelesinde önderlik ederken, gençlik yığınlarının özlem, istek, hayal ve arzularını kendi kurtuluş bayrağına yazarak, gençliği yanına kazanabilecek.

Kırıntıları değil geleceği ve insan- cıl bir toplumu tahayyül eden gençliğin inisiyatifi, yüreklice çarpışması hareketi ileri taşıyan bir olgudur.

Sosyal hareketler birbirine öğreterek ve birbirlerinin deneyiminden dersler çıkararak, yoluna devam ediyor. Korku duvarları artık tuzla buz olmuştur.

Tarihi Bir Dönüm Noktası

Fransa'da Ve Avrupa Geneline Devrim Yangını

Dünyanın İşçilerine, Ezilen Halklarına ve Mücadeleci Gençliğine:

Tarihi bir kırılma noktasına tanık oluyoruz! On yıllardır biriken öfke, sınıf kini ve sistemik çürüme, bir anda muhteşem bir ayaklanmanın alevlerine dönüşüyor. Fransız gençliği, işçi sınıfı ve ezilen kitleleri, bir kez daha dünya halklarına devrimin dilini öğretiyorlar; Dünyaya **"Fransızca konuşmayı"** öğretiyorlar!

Öğrenci protestolarıyla başlayan süreç, tarihi bir patlamanın fitilini ateşledi. Küresel devrimci durum ve küresel iç savaş koşullarında, öğrenci eylemleri kitlesel bir halk ayaklanmasını ateşlemek için fazlasıyla yeterliydi. Ve bu ateş artık Fransa sınırları içinde kalmıyor; Belçika, İtalya, Arnavutluk ve tüm Avrupa kıtasını kasıp kavuruyor!

İnsanlığı tam bir yıkıma sürükleyen savaşları kışkırtmak için her türlü çabayı gösteren emperyalist burjuvazi ve onun "yönetici elitleri", şimdi kendi başkentlerinin sokaklarının devrim ateşiyle yanışını izlemek zorunda kalıyor!

Élysée Sarayı'nın kapılarına kadar ulaşan ayaklanmalarla karşı karşıya kalan Fransız kapitalist devleti, internet erişimini kesti. Sokak çatışmaları ve barikatların görüntüleri, Avrupa ve dünyanın dört bir yanındaki emekçi kitlelere ilham vermesinden dehşete kapılmış durumdalar.

İran ya da Kuzey Kore gibi ülkelere "basın özgürlüğü" ve "insan hakları" konusunda ikiyüzlü bir şekilde ders veren aynı emperyalistler, şimdi kendi halklarını bastırmak için kendi topraklarında internet iletişim kanallarını kapatıyor, medyayı sansürlüyor ve acımasız devlet terörü uyguluyor!

Emperyalist saldırganlığa ve yıkıcı savaşlara karşı en büyük engel ve tek belirleyici cevap, işçi sınıfının kendi ayaklanmalarıdır. **Sadece devrimler ve devrimci ayaklanmalar emperyalist savaş makinelerini durdurabilir.**

Paris merkezli devrimci fırtınanın alevleri tüm Avrupa'yı sarmaktadır. Emperyalistlere diz çöktürecek ve yıkım planlarını paramparça edecek olan şey, burjuva parlamentarizm ya da pasif direniş değil, **doğrudan devrimci eylem ve kıta genelinde bir ayaklanma zincir reaksiyonudur.**

Fransız gençliğinin ve işçi sınıfının cesur ve tavizsiz eylemi, tüm Avrupa proletaryasını harekete geçirme gücüne sahiptir. Danton'un ölümsüz sözleriyle **"Cesaret, cesaret ve daima cesaret!"**- ilerleyen gençlik, Avrupa'yı temellerinden sarsan devrimci bir girdap başlattı.

Şimdi, Fransa ve Avrupa'daki ayaklanan gençlik ve emekçi kitlelerin yanında durma zamanı! Şimdi, sokaklara çıkma, barikatlar kurma ve devrimin bayrağını dalgalandırma zamanı! Şimdi, "kendi" burjuva hükümetlerimizi havaya uçurma ve kapitalist düzeni paramparça etme zamanı!

Şimdi Devrim Zamanı!

Mücadele Birliği Platformu